

ויהי בימי אלזשורוש הוא אלזשורוש המלך מהדו ועד
כוש שבע ועשרים ומאה מדינה בימים ההם כשבור
המלך אלזשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה
בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו
לזיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו בהראתו
את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים
רבים שמונים ומאת יום ובמלואת הימים האלה עשה
המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד
קטן משתה שבעת ימים בולצר גנת ביתן המלך לצור
כרפס ותכלת אוזון בולבלי בוצ וארגמן על גלילי כסף
ועמודי שש מוטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש
ודר וסוזרת והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין
מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת אין אנס כיבן יסד
המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש
גם ושתיה המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות
אשר למלך אלזשורוש ביום השביעי בטוב לב המלך

ביין אמר למהומן בזתא וזרבונא בגתא ואבגתא זתר
וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אזשורוש להביא את ושת המלכה לפני המלך בכתר
מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה
היא ותמאן המלכה ושת לבוא בדבר המלך אשר ביד
הסריסים ויקצף המלך מאד וזמנתו בערה בו

ויאמר המלך לזכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך
לפני כל ידעי דת ודין והקרוב אליו כרשנא שתר אדמתא
תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי
פני המלך הישבים ראשנה במלכות כדת מה לעשוות
במלכה ושת על אשר לא עשתה את מאמר המלך
אזשורוש ביד הסריסים ויאמר מומכן
לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושרתי
המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל
מדינות המלך אזשורוש כי יצא דבר המלכה על כל
הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אזשורוש

אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה ורהיום
הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצת אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא
יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך או שורוש ומלכותה
יתן המלך לרעותה הטובה ממנה ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים ירתנו
יקר לבעליהן למגדול ועד קטן וייטב הדבר בעיני המלך
והשרים ויעש המלך כדבר ממוכז וישלח ספרים אלכל
מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם
כלשוננו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו
אמר הדברים האלה כשך זממת המלך או שורוש
זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה
ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערו בתולות
טובות מראה ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו
ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה

אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים
ונתון תמרהיהן והנערה אשר תיט בעיני המלך תמלך
תלח ושתוי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן

איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן
יאיר בן שמועי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים
עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר ברת
דדו כי איז לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה
ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר
המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים
ותיטב הנערה בעיניו ורצא וזסד לפניו ויבהל את תמרוקיה
ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה
מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא
הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה
אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני וזצר

בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה
ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אוזשורוש
מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר וזרש כי כן
ימלאו ימי מרוקיהן ששה וזרשים בשמן המר וששה
וזרשים בבשמים ובתמרוקי הנשים ובזה הנערה באה
אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה
מבית הנשים עד בית המלך בערב היא באה ובבקר
היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס
המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם
וזפץ בה המלך ונקראה בשם ובהגיע תר אסתר ברת
אביוזיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך
לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך
שמר הנשים ותהי אסתר נשאת וזן בעיני כל ראיה
ותלקח אסתר אל המלך אוזשורוש אל בית מלכותו
בוזרש העשירי הוא וזרש נזבת בשנת שבע למלכותו
ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא וזן וזסר

לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה
וימליכה תולדת ושתיו ויעש המלך משתה גדול
לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנולדה למדינות
עשה ויתן משאת כיד המלך ובהקבץ בתולדות
שנית ומרדכי יושב בשער המלך איז אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת
כאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמורה
אתו בימים ההם ומרדכי יושב בשער
המלך קצף בגתן ותרש עני סריסי המלך משמרי
הסף ויבקשו לשלוח יד במלך אחשורש ויודע הדבר
למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי ויבקש הדבר וימצא ויתלן שניהם על
עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך
אחזר הדברים האלה גדל המלך אחשורש
את המן בן המדתא האגגי וינשאנו וישם את כסאו
מעל כל השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר

הבה
ורוש
כ
ששה
באה
גמה
בקר
ריס
כי אם
בת
המלך
המלך
כותו
לכותו
סדר

בשער המלך כרעים ומשתלזים להמן כי כן צוה
לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתלזה ויאמרו
עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך ויהי באמרם אליו ונא ויום ולא
שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי
כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא המן כי אין מרדכי
כרע ומשתלזה לו וימלא המן זמה ויבן בעיניו לשלח
יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקשהמן
להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש
עם מרדכי בלחדש הראשון הוא לחדש ניסן בשנת שתים
עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני הכן
מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא לחדש
אדר ויאמר המן למלך אחשורוש
ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות
מלכותך ודתייהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם
עשים ולמלך אין שוה להניחם אם על המלך טוב יכתב

לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי
המלך אכה להביא אל גנזי המלך ויסר המלך את טבעתו
מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים
ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו
כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך בלודש הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אושרדרפני
המלך ואל הפוזות אשר על מדינה ומדינה ואל שר-
עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשוננו בשם
המלך אושרורש נכתב ונלותם בטבעת המלך ונשלוח
ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג
ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום
אחד בשלושה עשר ללודש שנים עשר הוא ללודש אדר
ושללם לבוז פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה הרצים יצאו
דלופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך
והמן ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה ומרדכי

ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש
שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה
ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד
שק ואפר יצע לרבים ותבואינה נערות אסתר וסריסיה
ויגידו לה ותתחללזל המלכה מאד ותשלול בגדים להלביש
את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל ותקרא אסתר
להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על
מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התך אל מרדכי אל
רזוב העיר אשר לפני שער המלך ויגד לו מרדכי את
כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול
על גנזי המלך ביהודיים לאבדם ואת פתשגן כתב הדרת
אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר
ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו
ולבקש מולפניו על עמה ויבוא התך ויגד לאסתר אר

דברי מרדכי ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי
כל עבדי המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל
איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל הוצר הפנימית
אשר לא יקרא אוזת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו
המלך את שרביט הזהב וזויה ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום ויגידו למרדכי את דברי אסתר
ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט
בית המלך מכל היהודים כי אם הוצרש תוצרישי בער
הזאת רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אוצר ואת ובית
אביך תאבדו וכי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות ותאמר
אסתר להשיב אל מרדכי לך כנוס את כל היהודים הנמצאים
בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
ויום גם אני ונעירתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא
כדת וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר
צוה עליו אסתר ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות
ותעמד בוצר בית המלך הפנימית נכוז בית המלך והמלך

יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית וידי
כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בלוצר נשאר יזן
בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט ויאמר לה המלך מה לך
אסתר המלכה ומה בקשתך עד וזצי המלכות וינתן לך ותאמר
אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה
אשר עשיתי לו ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר
אסתר ויבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר ויאמר
המלך לאסתר במשתה הייז מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך
עד וזצי המלכות ותעש ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי
אם מצאתי יזן בעיני המלך ואם על המלך טוב לית את שאלתי
ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה
להם ומוזר אעשה כדבר המלך ויצא המן ביום ההוא שמו וטוב
לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זעממו
וימלא המן על מרדכי וזמה ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח
ויבא את אהביו ואת זרש אשתו ויספר להם המן את כבוד עשרו

ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים
ועבדי המלך ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך
אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למזלזל אני קרוא לה עם
המלך וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי
היהודי יושב בשער המלך ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו
עץ גבה לזמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו
ובא עם המלך אל המשתה שמול וייטב הדבר לפני המן ויעש
העץ
בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר
להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך
וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלול יד במלך או לשורש
ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי
המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר ויאמר המלך מי בולצר והמן
בא לולצר בית המלך הוליצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי
על העץ אשר הכין לו ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עומד
בולצר ויאמר המלך יבוא ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות

באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך
לעשות יקר יותר ממני ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך
חפץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר
רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו ונתון הלבוש והסוס
על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבשו את האיש אשר המלך
חפץ ביקרו והרכבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו כבוד
יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המלך להמן מהר
קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי
היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת
ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבו
ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ
ביקרו וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל
ולפני ראש ויספר המן לזרש אשרש ולכל אהביו את כל אשר קרהו
ויאמרו לו וזכמיו וזרש אשרש אמרו לו כי נפול תפול לפניו עודם מדברים
הולות לנפול לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו עודם מדברים
עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשרת

אשר עשתה אסתר ויבא המלך והמזן לשותות עם אסתר המלכה
ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשחה היין מה שאלהך
אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד ויצוי המלכות ותעש
ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם
על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי כי נמכרנו
אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו
הוצרתי כי אין הצר שוה בגזק המלך ויאמר המלך אוזשוורוש
ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות
כן ותאמר אסתר איש צר ואויב המזן הרע הזה והמזן נבעת מלפני
המלך והמלכה והמלך קם בוזמותו ממשחה היין אל גנת הביתן ורהמזן
עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אלהיו
הרעה מאת המלך והמלך שב מגנת הביתן אל בית משחה היין
והמזן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש
את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפני המלך ופני המזן חפו ויאמר
וזרבונה אוזר מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה
המזן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המזן גבר

ולמשימים אמה ויאמר המלך תלהו עליו ויתלו את המזן על
העץ אשר הכין למרדכי ולמות המלך שככה ^{ביום}
ההוא נתן המלך אוזשורוש לאסתר המלכה את בית המזן צרר
היהודים ומרדכי בא לפני המלך ביהגידה אסתר מה הוא לך
ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמזן ויתנה למרדכי ותשם
אסתר את מרדכי על בית המזן ותוסף אסתר
ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבק ותתחנן לו להעביר
את רעת המזן האגני ואת מוזשבתו אשר וזשב על היהודים
ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד
לפני המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני
וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את
הספרים מוזשבת המזן בן המדת האגני אשר כתב לאבד את
היהודים אשר בכל מדינות המלך כי איככה אוכל ור איתי
ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל ור איתי באבדן
מולדתי ויאמר המלך אוזשורוש לאסתר המלכה
ולמרדכי היהודי הנה בית המזן נתתי לאסתר ואתו תלו על

העץ על אשר שלח ידו ביהודיים ואתם כתבו על היהודיים
בטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום
בטבעת המלך אין להשיב ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בלודש השלישי הוא חדש
סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי
אל היהודיים ואל האלזשדרפנים והפוזות ושרי המדינות
אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה
ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם
וכלשונם ויכתב בשם המלך אלזשורש ויחתם בטבעת
המלך וישלח ספרים ביד הרצים בקוסים רכבי הרכש
האלזשתרנים בני הרמכים אשר נתן המלך ליהודים אשר
בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד להרג
ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים
ושללם לבוז ביום אלזר בכל מדינות המלך אלזשורש
בשלושה עשר ללודש שנים עשר הוא לודש אדר פתשגן
הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות
היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם הרצים רכבי

הרכשה אלושתרנים יצאו מבהלים ודלוופים בדבר המלך והדת
נתנה בשושן הבירה ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש
מלכות תכלת ולוור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוך וארגמן ורזעיר
שושן צהלה ושמחה ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר
ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודברו
מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ
מתייחדים כי נפל פחד היהודים עמם ויזכרום וגשנים עשו
לזרש הוא זרש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך
ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך
הוא אשר שלטו היהודים המה בשנאיתם נקהלו היהודים בעריהם
בכל מדינות המלך אל שורוש לשלוח יד במבקשי רעתם ואיש
לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וכל שרי המדינות
והאלושתרפנים והפוזות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את
היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם כי גדול מרדכי בבית המלך
ושמרו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול ויכו היהודים בכל איביהם
מכרת וזרב וזרג ואבדון ויעשו בשנאיהם כרצונם
ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו וזמש מאות

והדת
בלבוש
העיר
התו
הארץ
עשר
המלך
נהפוך
נריהם
איש
מדינות
ם את
מלך
איביהם
צוים
ות

איש
פרשנדתא
דלפון
אספתא
פורדא
אדליא
ארידתא
פרמשתא
אריסי
ארידי
ויזרתא

וארת
וארת
וארת
וארת
וארת
וארת
וארת
וארת
עשרת

בני המ
ידם ב
ויאמר
לזמש
עשו וס
אם ער
היום ו
ותנתן
בשוש
מאות
המלך
ושבעי
אדר ו
אשר
בזמש
הפר

בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלולו את
ידם ביום ההוא בא מקפר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך
ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד
לזמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה
עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש ותאמר אסתר
אם על המלך טוב ינתן גם מזר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת
היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ ויאמר המלך להעשות כן
ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו ויקהלו היהודיים אשר
בשושן גם ביום ארבעה עשר ללודש אדר ויהרגו בשושן שלש
מאות איש ובבזה לא שלולו את ידם ושאר היהודים אשר במדינות
המלך נקהלו ועמד על נפשם ונולד מאיביהם והרגו בשנאיהם לזמשה
ושבעים אלה ובבזה לא שלולו את ידם ביום שלושה עשר ללודש
אדר ונולד בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה והיהודיים
אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונולד
בזמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה על כן היהודים
הפריזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר

לוֹאֲדַשׁ אֲדָר שְׁמַחַת וּמִשְׁתֵּה וַיּוֹם טוֹב וּמִשְׁלוּל מְנוֹת אִישׁ לִרְעוּ
וַיִּכְתֹּב מֵרַדְכִי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלֹחַ סְפָרִים אֶל כָּל הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשּׁוּרוֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְזוּקִים לְקִיָּם
עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לֹאֲדַשׁ אֲדָר וְאֶת יוֹם
חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה כִּימִים אֲשֶׁר נָחֲזוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים
מֵאֲבִיהֶם וְהַלּוֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמּוּזָהּ וּמֵאֵבֶל לַיּוֹם
טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֵּה וּשְׁמַחַת וּמִשְׁלוּל מְנוֹת אִישׁ לִרְעוּ
וּמִתְנֻנֹת לְאֲבִינִים וּקְבֵל הַיְּהוּדִים אֶת אֲשֶׁר הוֹלִלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֶת אֲשֶׁר
כָּתַב מֵרַדְכִי אֲלֵיהֶם כִּי הִמָּן בֶּן הַמֶּדֶתָא הָאֲגָגִי צָרָר כָּל הַיְּהוּדִים
לָשׁוּב עַל הַיְּהוּדִים לְאֲבָדָם וְהַפֵּל פֹּר הוּא הַגּוֹרֵל לָהֶם וּלְאֲבָדָם
וּבְבֹאֵה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִלִּשְׁבַּתּוֹ הִרְעָה אֲשֶׁר
לָשׁוּב עַל הַיְּהוּדִים עַל רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ עַל כֵּן
קִרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פִּזְרִים עַל שֵׁם הַפֹּר עַל כֵּן עַל כָּל דְּבָרֵי
הָאֲגֵרָת הַזֹּאת וּמֵהָרָאוּ עַל כִּכָּהּ וּמֵהָהִגִּיעַ אֲלֵיהֶם קִיָּמוֹ וּקְבֵל
הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זִרְעָם וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר
לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וּכְזִמְנָם בְּכָל שָׁנָה

ושנה והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה
ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא
יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם ותכתב
אסתר המלכה בת אביליזיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקיים
את אגרת הפרים הזאת השנית וישלח ספרים אל כל היהודים
אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אוזשורוש דברי
שלום ואמת לקיים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר
קיים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קיימו
על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם ומאמרו
אסתר קיים דברי הפרים האלה ונכתב בספר
וישם המלך אוזשרש מס על הארץ ואיי
הים וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר
גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
מדי ופרס כי מרדכי היהודי בשנה למלך אוזשורוש
וגדול ליהודים ורצוי לרב אוזין דרש טוב לעמו ודבר
שלום לכל זרעו

